

міністерства освіти. Природоохоронні питання в освіті та збереження здоров'я, життя повинні бути надпріоритетними.

Список використаних джерел:

1. Акімова О. В. Формування творчого мислення в процесі рішення розумових задач. *Психолого-педагогічні проблеми сільської школи* : зб. наук. праць Уманського державного 210 педагогічного університету імені Павла Тичини / гол. ред.: Н. С. Побірченко та ін. Умань, 2007. Вип. 19. С. 144–150.
2. Колесник М. О. Екологічне виховання учнів на засадах глибинної екології в процесі вивчення біології : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.07. Тернопіль, 2003. 20 с.
3. Львовочкіна А. М. Моделювання розвитку екологічної культури студентської молоді. URL: <http://mdu.edu.ua/spaw2/uploads/files/Львовочкіна%20А.%20М..pdf>

ЕКОЛОГІЧНЕ ВИХОВАННЯ У ШКОЛІ

*Рій А. В., студентка факультету природничих наук та менеджменту
Полтавський національний педагогічний університет ім. В. Г. Короленка*

Екологічне виховання – систематична педагогічна діяльність, спрямована на розвиток в студентів екологічної культури, це тривалий багатофакторний цілеспрямований процес формування екологічної свідомості й екологічної культури.

Екологічна освіта виступає як складний педагогічний процес. Знання основ екології – найважливіший компонент екологічної культури. Сучасна система шкільної освіти та виховання включає великий обсяг екологічних знань, умінь та навичок, які відповідають вимогам зростання та розвитку екологічної культури. В умовах сучасної екологічної ситуації важливо екологізувати всю систему навчання та виховання підростаючого покоління. Одним із найважливіших принципів екологічної освіти є принцип безперервності – взаємопов'язаний процес навчання, виховання та розвитку людини протягом усього її життя. Тепер життя ставить перед педагогами та вчителями завдання розвивати особистість дитини, школяра як безперервний процес. Проблема особистісного розвитку школяра як єдиного цілісного процесу може бути реалізована тоді, коли вчитель має чітке уявлення про основні лінії розвитку екологічної культури. Екологічна освіта та виховання можливі лише за умови, що зміст навчальної програми сприяє екологічно цілісним орієнтаціям. Зазвичай під

«екологічною освітою» розуміють виховання любові до природи. Дійсно, це невід’ємна частина такої освіти, але часто методи виховання такої любові викликають сумніви. Важливу роль у формуванні світогляду людини відіграє оточення дитини, соціальне та культурне середовище, а також її особливий погляд на все з раннього віку. Становлення особистості, її соціалізація пов’язані з соціальним вихованням. Це турбота суспільства про молоде покоління. Виховання повинно забезпечувати таку поведінку людини, яка буде відповідати нормам і правилам поведінки, прийнятим у даному суспільстві.

Завдання вчителя, який формує естетичне ставлення до природи у своїх учнів – це, перш за все, націлити дітей на знайомство з красою та організувати відповідну пізнавальну діяльність. Необхідно розробити систему естетичних та пізнавальних завдань та вправ, організувати низку естетично виховних ситуацій, які спонукають учнів сприймати, осмислювати, оцінювати пізнавані об’єкти як прекрасні, виразні на перший план у пізнанні, щоб пробудити ставлення до них. Водночас необхідно глибше подумати про можливості педагогічного впливу на естетичні сприйняття, почуття та судження учнів через ті види діяльності, які найбільше пов’язані з пізнанням, виявленням споживчих (більше ніж естетичних) властивостей навколишнього середовища, наприклад, збирання матеріалів для шкільних колекцій, догляд за птахами, ставками. Для того, щоб розкрити естетичні властивості природних явищ у такій діяльності, необхідно ознайомлення з ними складовою частиною кожного окремого випадку. Іншими словами, педагогічний підхід повинен застосовуватися у будь-якій діяльності. Вона забезпечує спільність діяльності, а також єдність ідейного, морального, трудового, естетичного, фізичного виховання.

Отже, виховуючи естетичне ставлення до природи у різноманітних видах діяльності, перед вчителем постає двостороннє завдання. З одного боку, необхідно організовувати конкретні заходи, які безпосередньо відкривають школярам красу природи. З іншого боку, необхідно вміти поєднувати з пізнанням естетичних властивостей навколишнього середовища будь-яку діяльність, у тому числі та, яка через свою специфіку формує інші, ніж естетичні відносини, до зовнішнього світу.

Список використаних джерел:

1. Герасимчук О. Л. Екологічне виховання в контексті сучасної парадигми сталого розвитку. *Інноваційні підходи до виховання студентської молоді у вищих навчальних закладах* : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Житомир, 22-23 травня 2014 р.) / за ред.: О. А. Дубасенюк, В. А. Ковальчук. Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2014. С. 401–406.

2. Лазебна О. Проблемні ситуації як засіб формування активної екологічної позиції школярів. *Рідна школа*. 2004. № 5. С. 37–39.
3. Сидоренко Л. І. Сучасна екологія. Наукові, етичні та філософські ракурси : навч. посіб. Київ : Вид. ПАРАПАН, 2002. 152 с.

ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГО-ВАЛЕОЛОГІЧНОГО СВІТОГЛЯДУ.

Рокотянська В. О., кандидат сільськогосподарських наук Полтавського національного педагогічного Університету імені В.Г. Короленка

На сучасному етапі розвитку суспільства людина стає активнішою і потужнішою силою, впливає на навколишнє середовище. У результаті такої активної діяльності спостерігається виснаження природних ресурсів, забруднення природного середовища, що в свою чергу має досить негативний вплив на здоров'я людини. В умовах погіршення екологічної ситуації, у зв'язку зі зростанням рівня механізації, автоматизації, комп'ютеризації та урбанізації гостро постає проблема збереження здоров'я людини, яка стає однією з глобальних проблем сучасності, оскільки має життєво важливе значення для всього суспільства. Саме тому на сьогоднішній день одним з пріоритетних завдань освіти є формування знань екології людини, що розкриває взаємовідносини людини з навколишнім середовищем та валеологічних знань, в основі яких лежить відповідальне ставлення кожної людини до свого здоров'я. Актуальність та високе практичне значення еколого-валеологічної підготовки визначається необхідністю формування екологічних та валеологічних знань на всіх етапах розвитку особистості, у тому числі і на професійному етапі. Тому саме на сьогоднішній день перед вищою освітою стоять важливі соціальні завдання підготовки висококваліфікованих кадрів, здатних до практичного вирішення глобальної проблеми, збереження здоров'я підростаючого покоління. Доля людства пов'язана з довкіллям і великою мірою залежить від стану навколишнього середовища. Тому стає очевидним, що необхідні зміни взаємовідносин з навколишнім природним середовищем. В сучасних умовах суспільство вже не може розвиватися далі без екологічної орієнтації у всіх сферах життя - від економіки до суспільної свідомості та культури. Здоров'я людини визначається комплексом взаємозалежних чинників як соціального так і природного походження. Серед них